

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.11/2005 privind modificarea Legii nr.178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de Ministerul Justiției

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Se aprobă Ordonanța Guvernului nr.11 din 21 ianuarie 2005 privind modificarea Legii nr.178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de Ministerul Justiției, adoptată în temeiul art.1 pct.III.2 din Legea nr.602/2004 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.98 din 28 ianuarie 2005, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, înaintea punctului 1, se introduce un punct nou care va avea următorul cuprins:

„Titlul legii va avea următorul cuprins:

Lege pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de executori judecătorești”

2. La articolul I, punctul 1 va avea următorul cuprins:

„1. La articolul 1, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

Art. 1. – (1) Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul Național Anticorupție sunt autorizate să folosească, pe bază de contracte civile pentru prestări de servicii, interpreți și traducători pentru efectuarea traducerilor în și din limbi străine.

(2) Instanțele judecătorești, parchetele de pe lângă acestea și organele de cercetare penală utilizează interpreți și traducători, în condițiile stabilite de Codul de procedură penală sau de Codul de procedură civilă, după caz, precum și de Legea nr.189/2003 privind asistența judiciară internațională în materie civilă și comercială, de Legea nr.302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală și de tratatele internaționale ratificate de România.”

3. La articolul I, după punctul 1 se introduce punctul 1¹, cu următorul cuprins:

„1¹. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

Art. 2. – Activitatea de interpret și traducător pentru Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Justiției, instanțele judecătorești, parchetele de pe lângă instanțele judecătorești, organele de cercetare penală, birourile notarilor publici, avocați și executori judecătorești se efectuează de persoane atestate în profesie și autorizate de Ministerul Justiției.”

4. La articolul I punctul 2, litera c) a articolului 3 va avea următorul cuprins:

„c) posedă o diplomă de licență sau echivalentă din care rezultă specializarea în limba sau în limbile străine pentru care solicită autorizarea ori care atestă că a absolvit un institut de învățământ superior în limba străină pentru care solicită autorizarea sau posedă o diplomă de bacalaureat ori echivalentă din care rezultă că a absolvit un liceu cu predare în limba străină sau în limba minorităților naționale pentru care solicită autorizarea sau este atestat de către Ministerul Culturii și Cultelor ca traducător pentru specialitatea științe juridice din limba română în limba străină pentru care solicită autorizarea și din limba străină în limba română.”

5. La articolul I, după punctul 4 se introduce punctul 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

Art. 5. – (1) Ministerul Justiției întocmește listele cu interpreții și traducătorii autorizați, precum și cu cei prevăzuți la art.6¹ alin.(4) pe care le comunică Consiliului Superior al Magistraturii, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetului Național Anticorupție și curților de apel.

(2) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție va comunica listele cu interpreții și traducătorii autorizați parchetelor din subordine.

(3) Curțile de apel vor transmite aceste liste tribunalelor și judecătoriilor din circumscripțiile lor.

(4) Listele se comunică, de asemenea, Ministerului Administrației și Internelor, Uniunii Naționale a Notarilor Publici, Uniunii Naționale a Barourilor din România și Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care le vor aduce la cunoștință, după caz, organelor de cercetare penală din subordine, birourilor notarilor publici, barourilor de avocați și birourilor executorilor judecătorești.

(5) Actualizarea listelor prevăzute la alin.(1)-(4) se va face periodic, în funcție de autorizarea unor noi persoane sau de încetarea calității de interpret sau de traducător autorizat.”

6. La articolul I, după punctul 5 se introduc punctele 5¹ și 5², cu următorul cuprins:

„5¹. La articolul 6, litera e) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

e) pentru două refuzuri nejustificate, în termen de un an, de a presta serviciile solicitate;

5². La articolul 6¹, alineatele (1), (2) și (4), vor avea următorul cuprins:

Art. 6¹. – (1) Interpreții și traducătorii autorizați în condițiile prezentei legi sunt obligați să solicite, în termen de 60 de zile de la data autorizării, luarea în evidență la tribunalul în circumscripția căruia domiciliază.

(2) În cazul în care interpreții și traducătorii își schimbă numele, domiciliul, reședința sau numărul de telefon, au obligația să aducă la cunoștință această situație, în termen de 60 de zile de la data modificării, Ministerului Justiției și tribunalului unde sunt luați în evidență.

(4) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European prevăzuți la art.3¹ alin.(3) și (5), pentru a presta activitate de interpret și traducător, în condițiile prezentei legi, vor fi luați în evidență, la cerere, de Ministerul Justiției și după caz, de tribunalul în circumscripția căruia își au domiciliul sau reședința.”

7. La articolul I punctul 6, alineatul (1) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Tarifele pentru plata interpreților și traducătorilor autorizați folosiți de organele prevăzute la art.1 se vor stabili și se vor indexa anual, în funcție de indicele ratei inflației, prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului finanțelor publice. Tarifele pentru plata interpreților nu pot fi mai mici de 200.000 lei pe oră.”

8. La articolul I punctul 6, litera c) a alineatului (3) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„c) cu 100% pentru traducerile efectuate simultan la casă, la instanțele judecătorești, la organele de cercetare penală și la parchete;”

9. Articolul III va avea următorul cuprins:

„Art. III. – Articolul II din Legea nr.281/2004 privind modificarea și completarea Legii nr.178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de Ministerul Justiției se abrogă.”

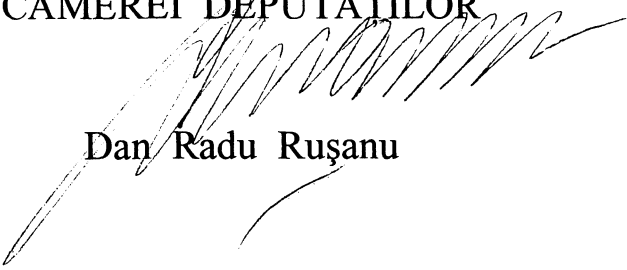
10. Articolul IV va avea următorul cuprins:

„Art. IV. – Aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe se realizează cu încadrarea în fondurile prevăzute în bugetele Ministerului Justiției, Ministerului Administrației și Internelor, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetului Național Anticorupție și Consiliului Superior al Magistraturii pentru anul 2005, aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 2005 nr.511/2004.”

Art. II. – În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, interpreții și traducătorii autorizați în condițiile Legii nr.178/1997, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să solicite luarea în evidență la tribunalul în circumscripția căruia domiciliază.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Dan Radu Rușanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București, 3 mai 2005
Nr. 110